

[Tove Niemann]

sparede samfundet for ca. 10 mio. kr., og kampagnen kostede kun en halv mio. kr.

Beslutningsforslag nr. B 18 finder vi i Fremskridtspartiet er et fuldkommen overflødig forslag. Der står i bemærkningerne til forslaget, at det ofte sker, at der ikke findes alkoholfri drikke ved receptioner, middage osv., der foregår i det offentlige regi.

Nu er jeg ikke den, der har mest erfaring, fordi jeg ikke har lyst til at gå til sådanne arrangementer, men jeg har endnu aldrig været udsat for, at man ikke har kunnet få drikkevarer, der ikke indeholdt alkohol. Og jeg har lagt mærke til det, fordi jeg altid selv kører bil hjem og derfor har fået det, jeg gerne ville have.

Kirsten Lee (RV):

I Det Radikale Venstre er vi enige i, at det er vigtigt at nedsætte befolkningens alkoholforbrug. Vi er også enige i, at der altid bør være et alkoholfrit tilbud ved alle arrangementer, hvor mennesker mødes. Og det er mit indtryk, at det også er tilfældet i hvert fald ved offentlige arrangementer. At det så ville være fint, at der var nogle flere, der benyttede sig af tilbudet, er en anden sag. Men det formål opfylder det foreliggende forslag jo ikke.

Jeg tror, vi herinde skal være varsomme med, hvor små spørgsmål vi beskæftiger os med. Jeg er bange for, at vi med forslag som dette kan være med til at skabe aversion og lægge hindringer i vejen for langt væsentligere alkoholpolitiske initiativer, der bør og kan tages for reelt at dæmpe befolkningens alkoholforbrug.

Så vidt jeg kan se, drejer dette forslag sig om noget i retning af lovfæstelse af retten til at bede om et glas vand, og det anser jeg for unødvendigt. I den forbindelse kunne jeg tænke mig at spørge fru Inger Stilling Pedersen, om hun nogen sinde er blevet nægtet et glas vand ved en offentlig reception, såfremt hun har bedt om det.

Når vi vender os til forbudet mod reklamer, er det efter Det Radikale Venstres opfattelse problematisk, at der anvendes i hundredvis af millioner kroner om året på at reklamere for alkohol, når det offentlige kun bruger få millioner kroner til oplysning om alkoholens skadevirkninger. Vi er godt tilfreds med, at der på radikalt initiativ bl.a. blev indført reklameforbud mod alkohol, medicin og tobak i TV 2, og det håndhæves efter vores opfattelse på udmærket vis.

Jeg har intet positivt at sige om alkoholreklamer. Men et forbud mod reklamer generelt kan misbruges; det er der eksempler på er sket bl.a. i Norge og sikkert også i alle mulige andre lande.

Et andet problem er, at et generelt forbud jo ikke kan gennemføres. Vi kan ikke forbyde befolkningen at trække alkoholreklamer ned fra luften med deres parabolantenner.

I Det Radikale Venstre ønsker vi helt klart en opstramning af markedsføringsreglerne for alkohol. Og vi er klar til at lovgive, såfremt en ordentlig frivillig aftale om stramning af alkoholreklamerne ikke kan opnås med reklamebranchen og alkoholfirmaerne. En sådan aftale skal bl. a. sikre, at der ikke reklameres på en sådan måde, at det kan antyde overforbrug. Det ser man f.eks. i nogle helsedansannoncer i disse tider, som spritfabrikkerne indrykker, hvor man til skovturen viser ikke bare ét, men to snapseglass og derved mere end antyder, at to er bedre end én. Der bør heller ikke reklameres for brug af alkohol i sammenhænge, hvor alkohol absolut ikke hører til som f.eks. i arbejdssituationer.

Det er vigtigt, at reglerne strammes op, også vedrørende reklamer, der henvender sig til børn og unge. De skridt mener vi skal tages, men vi er yderst betænkelige ved et generelt reklameforbud.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Jeg kan høre, at der i spørgsmålet om reklamekodeks ikke er den store afstand mellem det, som De Radikale siger, og det, mange andre partier herinde siger.

Men det, jeg gerne ville have ind i debatten – og vel især rettet til ministeren, men også til dels til fru Inger Stilling Pedersen – er: Kunne man også for at undgå at få alt for meget bureaukrati ind i det udvalgsarbejde, vi skal have, opnå et tilsagn allerede på nuværende tidspunkt om, at ministeren i al stilfærdighed og på et meget lille plan lod foretage en rundspørge til nogle kommuner, amtskommuner og styrelser for at få at vide, hvordan de egentlig i praksis sørger for, at der er alkoholfrie drikke ved deres forskellige arrangementer?

Jeg siger det her for at undgå, at vi i udvalget lander i en eller anden diskussion om, at vi nu skal bede SFI eller andre dyre systemer om at lave en undersøgelse på området. Og jeg siger